

יוסף זוסף ז'רז'ל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דוסף ז'רז'ל" (בהשתתפות כולל "חוני המעל"י)
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ג מרחשון התשע"ז

מתפללים

שבת כג' אלול ה-תשפ"ג
 פרשה: נצבים-וילך
 הפטרה: שוש אשיש
 המולד יום ששי
 בשעה: 5:49
 0 - חלקים

הדלקת נרות - 18:36
צאת השבת - 19:26
ר"ת: 20:13

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:26

עמוד השחר:	נצבים וילך	האזינה
5:17	5:07	5:17
5:24	5:14	5:24
6:30	6:22	6:30
12:34	12:39	12:34
13:04	13:11	13:04
18:37	18:56	18:37

תורה באור חדש
 על תקופת ביאת המשיח נאמר "תורה חדשה מאתי תצא". כלומר, תורת ה' נתגלה אלינו באור חדש לגמרי, שבו גנוזים סתרי התורה, ודבר זה יהיה מושג לכל ישראל.

העלון לרפואת מנשה בן דוד ובריתיה מרת אהודי זינה בת רחל ולע"ג תמי' ש' שלום בר עמחה ז"ל המנוחי מיום בת רחל ע"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"עוררו ישנים מתרדמתכם"

"אוי להן לבריות" - אומר הזוהר הקדוש - "שהן רואות ואינן יודעות מה רואות - והם כעוורים, סומים. כלפי מה אמורים הדברים? כלפי ראש השנה, הבא עלינו לטובה. המצוה העיקרית ביום זה, היא תקיעת השופר. ומהו עניינה? רבינו הרמב"ם ז"ל נדרש להסבירה: "תקיעת שופר, רמז יש בה. לאמר, עוררו ישנים משנתכם, ונרדמים הקיצו מתרדמתכם" - ישנים אנהנו, ותקיעת השופר אמורה לעורר אותנו. מתמיה, כלום אנהנו ישנים? הלא עינינו פקוחות, מוחנו חושב והוגה, ופינו מדבר. כיצד אפשר להבין את הדברים?

סח לי חבר: גם אני לא הבנתי את דברי הרמב"ם, עד שבא מעשה ליד. התמתי חווה עם קבלן, אצל עורך דין. החווה נראה "סגור", אבל בפועל התברר שאחד המרכיבים בו היה משוער, והסכום תפח מעבר לכך. הקבלן תבע את ההפרש, ואני מענתי שהסכום הסופי, הגלובאלי, הוא המחייב. ההפרש היה כחמשת אלפים דולר, והלכנו להתדיין בפני בית דין רבני. שבוע ימים לא יכולתי להרדם, שאלתי עורכי דין, והבנתי את טיעוני, והעיקר - המתה, ההרדה, בלי שתהיה לי עליהם שליטה, אמרתי לעצמי: רגע אחד, חמשת אלפים דולר אינם סוף העולם. אבל זה לא עזר, העצבים היו מתוחים להתפקע. צריך להתייצב לדיון, צריך למעון ולשכנע. כיצד אשטח את טיעוני, איך אסדר את הדברים, איך אציג את עמדתי, באיזה אור אראה...?

הדיון שם הסתיים, המתה הלך עבר, ואז חשבתי לעצמי: אם זהו המתה במשפט על סכום כסף לא גדול. ואין כאן ענין של קנס ועונש, ולא בושה וחרפה, ולא יסורים בגוף ובנפש - אם כן, מדוע איני חש בעשירית המתה בערב ראש השנה, בו אני מתייצב למשפט בפני מלך רם ונישא, ארון הכל, בורא העולם, ובוראי. כיצד איני מתוח, כאשר על כף המאזניים עומדים - לא סכום כסף, אלא חיים או הידלון, בריאות או חולי, חלילה. פרנסה או אבטלה, אושר או דיכאון. נחת או צער, חלילה. ולא לרגע ולא לשעה, אלא שנה שלימה נקבעת, כפול שלוש מאות ששים וחמישה ימים, כפול עשרים וארבע שעות - מהי השאננות הזו? שאלה טובה. הרב "מכתב מאלהו" זצ"ל התייחס אליה. ואמר, שאם נרצה לצאת מהשאננות ולקבל מושג אמיתי על ראש השנה ומשמעותו, נתבונן בשנה שעברה עלינו. נסקור אותה על כל מאורעותיה, לפרט ולכלל. נזכר בכל עגמות הנפש שהיו, בכל המתה והלחץ, במחסור ובכאב - כמו גם בנקודות האור, האושר והשמחה - ונזכור, שכל אלו היו תוצאה ישירה של ראש השנה שעבר, יתכן, ובתפילה עמוקה יותר, בתחינה נרגשת יותר, היינו חוסכים צער רב, וזוכים למלא חפניים אורה.

לשנה טובה תכתבו

"עשו כדבריי ולא יאונה לכם כל רע", השיב רבי חלפון בשלווה, "יודע אני את אשר לפניי".

שעה קלה לאחר מכן נכנס משרתו של המלך אל הטרקלין. "אדוני המלך, ישיש יהודי הגיע לכאן, מלווה בשני בניו, והוא מבקש לראותך", אמר.

"הכנס אותו" הורה המלך.

"אדוני המלך", פתח רבי חלפון בלא שהיות, "להוי ידוע לך, כי אכן, אני הוא שאסרתי על הדגים לעלות לרשתות הדייגים".

"יודע אתה מדוע?" המשיך בעוד פיו של המלך נפער בתדהמה, "משום שהשר שלך, ריאד. אשר חזר את מס הדגים, עשה מעשה נבלה, הוא העלה את המס פי עשרה, כך שאיש אינו יכול להרשות לעצמו לקנות דג במחיר סביר".

"דע' לך", המשיך רבי חלפון, כשאצבעו הגרומה מתנופפת באיום, "כי אם לא תבטל את חוזה החכירה עם ריאד. לא ישובו לכאן הדגים לעולם. ואם תעז לפגוע ביהודי תונים, עוד תתחרט על כך עד אחרון ימך".

דממת מוות השתררה. המלך שפשף את אוזניו, לוודא כי הוא שומע נכונה. לרגע חשב להורות על הוצאתו להורג של הזקן המחוצף, אבל במשנהו התכווץ באימה.

הזקן שגזר על היעלמותם של דגי הים, עלול להעלים גם אותו באחת, בהבל פה או בהינף קולמוס. מוטב כי יענה להצעתו.

"אעשה כדברך", ברר את מילותיו, "אולם אני מקווה שתהיה מסוגל להחזיר את הדגים אל המים" ועיניו ננעצו בעומד מולו.

"כך יהיה" הבטיח רבי חלפון.

ואכן, ריאד נקרא אל החדר ונתבקש למסור את חוזה החכירה לידי המלך. מול עיניו הנדהמות קרע המלך את החוזה, כשהוא מצווה על שר האוצר להשיב לידיו של ריאד את מלוא הסכום ששילם.

ואז, בפנים קורנות, פנה רבי חלפון אל המלך והציע: "בוא ונצא אל הים, ובמו עיניך תראה כיצד הדגים חוזרים אל רשתות הדייגים".

היה זה מחזה נורא הוד. רבי חלפון עמד על שפת הים, וכשהמלך ופמלייתו עומדים מצדדיו פרש ידיו לצדדים ואמר: "דגים, דגים, שמעוני היטב. עשיתם רצון אביכם שבשמיי, ועכשיו כבר מותר לכם לחזור למקומכם מותרים אתם מותרים אתם מותרים אתם".

שלוש פעמים חזר רבי חלפון על דבריו, ובאותו הרגע התרחש הפלא. להקות דגים קיפצו ממעמקי הים והחלו שוחים אל החוף. במהירות, כשהם מקפצים תוך כדי שחייה אל רשתות הדייגים המאושרים.

ואך למותר לציין, כי מני אז לא הרהיב איש להציק ליהודי תונים באמצעות מס כלשהו. (אוצר המעשיות)

העלון לרפואת והצלחת אלעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "Shofar for Zion" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
 כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בנודל A4 בעלות 10 ש"ח.
 הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חנים במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

photo.net & arell.co

"אתם נִיזְבְּלִים הַיּוֹם כֻּלְכֶם"

והתלהבות עוונות, וכשעושה תשובה ועוסק בתורה ובמצוות, עושה הכל בהתלהבות וחשק גדול מפני שידע היטב ענין ההתלהבות, מה שאין כן הצדיק שלא הכיר זה מעולם. ועוד מפני שאצל הצדיק נעשו מעשים טובים ולימוד תורה הרגל, ואינו עושה כל כך בהתלהבות, אבל הבעל תשובה אצלו הוא דבר חדש. ועוד, אם לא יעשה מתוך התלהבות יפול ממדרגתו, לכן מן ההכרח הוא לו לעבוד בוראו יתברך שמו בהתלהבות גדולה.

"לא בשמים היא"

רגיל היה ה"חפץ חיים" לומר: בעולם הבא מקבלים שכר, אבל אין שם תורה, התורה ניתנה לנו כאן לצרף את הבריות, ורבי יוחנן בן זכאי אומר "אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת", כי זו היא מטרת הבריאה כולה כי בלעדי התורה הננו כעניינים ודלים לעולמי עד, ובלעדי כסף הננו עניים רק לשעה קלה לחיי העולם הזה והנה אם נשאל את האיש החכם, במה יבחר, אם להיות עני לשעה ועשיר לעולמי עד, או להיפך עשיר לשעה ועני לעולמי עד, בודאי שיענה בחכמתו, כי יותר טוב לסבול צער ולחץ למשך שעה קלה, ובלבד שיתענג תענוג נצחי לזמן שאין לו קיצבה.

ובאמת מקרא זה נוקב ויורד עד התהום, עד כמה מגיע גודל החיוב ללמוד תורה, כי מבואר ברש"י, שאילו היתה בשמים היית צריך לעלות אחריה, כלומר היינו מחוייבים לחפש אחרי איש, שיעלה בשליחות כולנו אל השמים לבקש מאת ה' שיורידה לנו, ומה נשאר לו מעמלו הרב באותו הזמן הקצר שהוא חי על פני האדמה, זולת מאור התורה שעל ידה יזכה לטל של תחיה ולחיי עולם ממילא מובן שצריכים השתדלות יתירה להשיג את התורה, עד כדי כך, לעלות השמימה ולהשמיענו אותה ונעשינה.

זהו שאמר הכתוב "הפוך רשעים ואינם, ובית צדיקים יעמוד" כל זמן שהקב"ה מסתכל במעשיהם של רשעים ומהפך בהם, אין להם תקומה, הפך במעשיהם של דור המבול ולא היתה להם תקומה, הפך במעשיהם של אנשי סדום ולא היתה להם תקומה, של מצרים ולא היתה להם תקומה, אבל ישראל נופלים ועומדים, כלומר תמיד תמצא מידת הרחמים זכות להמליץ שכן אין יהודי שהוא רע בשורשו וכשהופכים ונוברים מתגלה הטוב שבו ומי מעקב? היצר הרע, ואנו מוכרעים לכף זכות.

"הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו"
אפשר לרמוז שצריך האדם בעשותו המצוות או בעוסקו בתורה שיהיו פיו וליבו שווים שזוהו העיקר, אבל אם מעשיו משפה ולחוץ לריק יגע, וזהו שאומרים כל יום בתפילה לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי, ועל זה צריך להיות האדם זהיר ביותר. וזה שאמר הכתוב "הנסתרות לה' אלוקינו" דהיינו המחשבות שאין מכיר בהם כי אם ה' אלוקינו "והנגלות" שהם המעשים שניגלים לנו ולבנינו צריך האדם לשתף שניהם כדי לעשות את כל דברי התורה הזאת שלא שייך קיום התורה והמצוות כי אם כשיהיו הפה והלב שוין. עוד לה' אלוקינו והנגלות לנו ר"ת אלול שבחודש אלול צריך האדם להתעורר ולשוב בתשובה שהוא עת רצון לקבלת התשובה.

"ושבת עֵד ה' אלוקיך"

כמו אדם שמביא הנר למקום החושך, שהחושך הולך לגמרי ואינו ניכר כלל, כך כשחוזר בתשובה אף שהיה בתחלה מקום חושך, כשמאיר אור התורה או החושך הולך לגמרי. ועוד במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדים וטעם שבעל תשובה יותר גדול מפני שכבר הכיר חימום

הלכות ליל שבת

הלכות מלאכת ישראל הנעשית על ידי גוי בשבת בקבלנות
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

קבלנות בקובע עם הגוי לעבוד בשבת בלכר

ולדעת כמה מרבתינו האחרונים, לא התירו אלא גביית המכס בשבת על ידי גוי משום שעל פי רוב יש הפסד מרובה בדבר אם לא יגבה בשבת, אבל במקום שיש רק הפסד מועט יש להחמיר. ויש אומרים שלא התירו אלא בגביית המכס שאם לא יגבה בשבת יפסיד מהקרן, שהרי חייב לשלם לשלטונות עבור כל יום ויום של גביית המכס, אבל במקום שאין בדבר אלא מניעת ריוח, כגון להשכיר בית מרחץ לגוי, שאם לא יעבוד בשבת יפסיד התשלום והריוח של הנכנסים לשם ביום השבת, לא התירו לו לעשות כן. (ועיין עוד לעיל סימן רמג סעיף ח' לענין השכרת חנות או בית עסק לגוי העובד בהם בשבת).

ולדעת מרן הבית יוסף, מה שהתירו לו לשכור הגוי לגבות המכס בקבלנות בשבת, היינו משום שיש לחוש שאם לא נתיר לו לעשות כן יבוא לגבות המכס בעצמו, ויעבור על איסור מן התורה, שהרי צריך לכתוב סכום הכסף שגובה, אבל במקום שאין לחוש שמא יעבור על איסור מן התורה, וכגון במקום שאין צריך לכתוב, לא התירו.

ויש אומרים שאפילו במקום שאין צריך לכתוב כלל, ואין לחוש אלא שיבוא לעשות איסור דרבנן, התירו לשכור הגוי לגבות המכס בשבת, או משום שהתירו איסור אמירה לגוי במקום שיש לחוש שמא יבוא לעשות בעצמו, שהוא איסור חמור יותר, או משום שבנידוננו נחשב הדבר לשבות דשבות במקום הפסד גדול. ויש אומרים שבנידוננו נחשב הדבר לשבות דשבות במקום מצוה, שמציל ממון היהודי מידי הגוים.

בג. בדין האמור לעיל בסעיף הקודם, שהתירו לקבוע עם הגוי שיעבוד עבורו בשבת בגביית המכס על ידי שקובע עמו שכרו לפי אהווים מסכום הגביה, היינו בתנאי שלא ישב היהודי בסמוך לגוי בשעה שגובה את המכס. וכן בדין שיובא להלן בסמוך (סעיף לא), שיש להקל למסור גביית המכס לגוי גם באופן שמשכיר לו כל השבתות והגוי לוקח לעצמו ריוח כל השבתות, היינו בתנאי שלא ישב היהודי בסמוך לגוי בשעה שגובה את המכס.

ואפילו אם רוצה לשבת סמוך לגוי כדי לשמור שלא יגנוב הגוי, אין להקל. ויש מקילים בזה, ובשעת הדחק כגון שחושש שיפסיד הפסד גדול מחמת גניבת הגוי, יש לסמוך על המקילים, ובלבד שיזהר שלא ידבר עם הגוי מענין העסק כלל. ואם שולח את חברו שישמור במקומו שלא יגנוב הגוי, (ואותו שומר אינו נוטל שכר עבור שמירתו), יש להקל.

הלכות ליל שבת

תשובה ופרנסה

חסיד מחסידיו של הצדיק מנרבורנא התאונן לפני רבו, שהפרנסה אינה מצויה בידו ובני ביתו רעבים ללחם. יעץ לו הצדיק, שיהזור בתשובה בלב שלם, כי אז ירווח לו. תמה החסיד: מה ענין תשובה לפרנסה? הסביר לו הצדיק: במדרש רבה פרשת כי תשא מצינו, שהוציא הקדוש ברוך מטבע של אש מתחת כסא הכבוד והראהו למשה ואמר לו:

בזה יתנו. משמע, אוצר של מטבעות מצוי מתחת לכסא הכבוד. והנה אמרו חז"ל: גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד. הרי אם תעשה תשובה, תגיע עד כסא הכבוד, ואז תוכל למלא ביסוד מטבעות...